

tate a politiciii acestor două popoare va fi trecătoare, căci comunitatea intereselor celor mai vitale, a intereselor de existență, va persista și de aci înainte » (стр. 44—45)¹.

Някои доста обширни статии върху българската литература, печатани в тоя период в румънски списания и вестници, ясно говорят за интереса веред румънската общественост към българската литература.

Така в 1908² и 1909³ година се публикуват три статии от българския проф. д-р К. Кръстев. С тях авторът запознава румънската общественост с литературната дейност на някои български писатели. В първата от тях говори накратко за Хр. Ботев, Л. Каравелов и Петко Славейков, а подробно се спира на Иван Вазов. Той изтъква някои слабости в творчеството му, но говори за него с уважение. Признава го за голям поет и писател.

Във втората и третата статии, публикувани една година по-късно, д-р Кръстев разглежда литературната дейност на Ив. Вазов (продължение), на Тодор Влайков и Ст. Михайловски.

В 1910 год (7 септември) вестник «Voința Națională» отпечатва друга статия на Кръстев за литературния живот в България, публикувана в «Neue Freie Presse» (1910), откъдето е била преведена на румънски.

Същата година румънският славист Илие Бърбулеску излиза в сп. «Viața Românească» с ред статии под общото заглавие *Din lumea balcanică*.

За статията, в която говори за литературните течения в българската литература⁴, той използва публикувани материали на буржоазни критици и специално една статия на Спас Ганев⁵.

Бърбулеску говори за три литературни течения в българската литература:

1. literatura tendențioasă⁶, 2) literatura modernistă și 3) literatura naționalistă, с главни представители Дим. Полянов, Пенчо Славейков

¹ «Днес България е почти независима. Да пожелаем тя да стане напълно независима и господар на съдбините си, каквито станаха преди нея Гърция, Сърбия и Румъния.

От историческа гледна точка съществува голяма аналогия в съдбата на тези балкански народи, но нито едни между тях не са били така тясно свързани помежду си през целия свой исторически живот, както са били свързани българския и румънски народ... Румъни и българи трябва да бъдат приятели и в бъдеще, както са били в миналото. Те заедно са се били против гърци и турци; те заедно ще се борят и отсега нататък против враговете, които еднакво заплашват и едните, и другите. Това е убеждението, до което трябва да стигнат румъни и българи, изучавайки миналото си... Всякакви разногласия в политиката на тези два народа ще бъде краткотрайно, защото общността на техните най-жизнени интереси, интересите за съществуването им, ще съществуват и в бъдеще».

² *Noua literatură bulgară*, «Noua revistă romină», București, 1908 v. 5., nr. 11, стр. 172—173.

³ *Пак там*, 1909, v. 7, nr. 9, и nr. 11.

⁴ «Viața Românească», Iași, 1910, v. 18, nr. 7, стр. 114—120.

⁵ «Българска старина», София, 10.II.1910 год.

⁶ Към този термин редакцията е направила забележка. Тя намира, че би било по правилно тази литература да се нарече «tezistă», или «literatură utilitară», защото, според нея, «всяка литература е тенденциозна, изразява отношението на писателя към живота, отношение, което може да се нарече и тенденция».